

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593135920.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Faderen tog Sagen omtrent, som om han vilde have skaffet sin Søn en Brud. Han vilde i saa Tilfælde ikke befale ham at forelske sig, men føre ham sammen med vedkommende Udvalgte og vente Sønnens Samtykke, eftersom det jo var et Anliggende, der ikke burde afhænge af Lidenskab, men af Fornuft. Det gjaldt om, at Sønnen skulde have en fuldstændig fri Villie uden at komme til Sammenstød med 94 Faderens Villie. Sønnen havde havt en Anelse om, hvem det var, han skulde træffe ved sin Hjemkomst, og tilstod mig senere, at han havde ventet at møde en Pedant. Han vilde føle sig for med Hensyn til mig og foreslog efter den første Middag, ganske i en Tone, som om jeg var en af »hans Egne«, at vi skulde spille Billard. Han overvandt mig rigtignok, men i dette Spil er det Maneren og ikke Udfaldet, der beviser Noget. Selv brød han sig efter de første Partier ikke om Spillet og hans Fader heller ikke; thi for Begge fik det først den rette Interesse ved at vædde, og Begge betvang sig.